

foregaar ved Snit i Nakken, saa at Hovedet langsomt affræses fra Nakken.

Udvalget har derhos henvist til, at paa de nydste Landbosforeningers Delegeretmøde i Aarhus den 30te November og 1ste December 1897 var Sagen til Forhandling og en Resolution saalydende vedtoges:

„Delegeretmødet udtaler Unfseligheden af, at der lovgives om humanere Transport og Slagtning af Dyr, for hvilket den offentlige Mening, ogsaa gennem „Foreningen til Dyrenes Beskyttelse“s ihærdige Arbejde, nu maa antages forberedt og stemt.“

Endelig gøres der opmærksom paa, at der blandt andet i Regeringsdistriktet Slesvig findes Bestemmelser om Transport og Slagtning af tilsvarende Art som de af Sydhjst Dyrslægeförening foreslaaede.

Det er nu klart, at Bestemmelser om Slagtning aldeles ikke og Bestemmelser om Transport af Dyr kun i ufuldkommen Grad kunne træffes ad administrativ Vej, særlig gennem Politivedtægterne. Dels findes nemlig saadanne ikke overalt, dels ville de alene kunne have Hensyn til, hvad der foregaar paa offentlig Gade, Vej eller Plads, og dels er det uheldigt, at en Transport af Dyr, der foregaar gennem flere Retskredse, skal være undergivet forskellige Retsregler. Justitsministeriet har derfor under Samvirken med et af Landbrugministeriet dertil udpeget Medlem af det veterinære Sundhedsraad ladet et Forslag til Lov om Transport og Slagtning af Dyr udarbejde. Kort før Tilendebriugelsen af dets Udarbejdelse modtog man fra Landbrugministeriet følgende af De samvirkende danske Landbosforeninger til Støtte for Sagens Fremme indgivne Andragende:

„Efter Initiativ af „Sydhjst Dyrslægeförening“ indbragte „Horsens ny Landbrugsselskab“ ved Dyrslæge, Rancelliraad Sander Larsen, Hornshjld, Spørgsmaalet om humanere Transport og Slagtning af Dyr ved Foreningen af nydste Landbosforeningers Delegeretmøde i 1897, ligesom der ved samme fremlagdes en Adresse til den høje Regering og Rigsdag. — Delegeretmødet udtalte Unfseligheden af, at der lovgives om humanere Transport og Slagtning af Dyr, for hvilket den offentlige Mening nu maa antages forberedt og stemt ved Foreningen til Dyrenes Beskyttelses ihærdige Arbejde. — De samvirkende danske Landbosforeninger maa fuldt ud slutte sig til den anførte rejste Bevægelse til Gennemførelsen af en Lov om humanere Behandling af Dyr, saa vel

under Transport som under Slagtning. — Den af Sydhjst Dyrslægeförening i 1897 affattede Adresse til Regering og Rigsdag maa anses for at indeholde gode Vink i Retning af, hvorefter der bør lovgives. — Hovedvægten maa lægges paa, at Dyrene ved Transport paaføres den mindst mulige Smerte, og Slagtning af større Dyr bør kun foretages af voksne Personer og efter forudgaaende gennemført Bedøvelse. — I Slagterierne bør det ved Lov befales, at Heste, Okser og større Svin bedøves med N. Staffs Skydeapparat, der paa saa mesterværdig Maade anvendes i Odense offentlige Slagtehus og Eksporthagteri, i Slagterierne i Nakfrov, Holbæk og flere Steder. Slagtning ved Genickstil, der vel bringer Dyret til at styrte sammen i komplet Paralyse, har den store Fejl, at Bevistheden delvis vedvarer og er derfor utilstrækkelig. — Smaactaturerne, Kalve, Lam og Svin bedøves, forinden Halsen overføres, ved Hjælp af et Slag paa Hjærnestallen med en middelstor Hammer forsynet med en ophøjet Bane. Til Bedøvelse af Svin er en simpel kegleformet Jærnkølle det simpleste og sikreste Hjælpe-middel. — De samvirkende danske Landbosforeninger tillade sig derfor at anbrage det høje Ministerium om at forelægge en Lov i Rigsdagen til Indførelse af humanere Transport og Slagtning af Dyr.“

Bed Behandlingen af det foreliggende Emne er det holdt for Dje, at det under Bestræbelserne for at værne Dyrene mod Lidelser gælder om paa den anden Side ikke at gribe føleligt ind i Befolkningens økonomiske Interesser og grundede Sædvaner eller i de enkelte Erhvervs særlige Liv. Man har derfor ikke ment paa alle Punkter at kunne gaa saa vidt, som det i de førknævnte Andragender i dyrebeskyttelsesvenlig Månd er ønsket, og paa flere Punkter maa det erkendes, at Fastkøttelsen af den rette Grænselinie beror paa et tvivlsomt Støn. Dette gælder saaledes Spørgsmaalene om, til hvilke Dyr Lovforslagets Regler bør udstrækkes, om Forskrifterne angaaende Transport alene bør omfatte Befordring paa offentlig Vej, Gade eller Plads, hvilket Omfang der bør gives Forbudet mod at befordre Dyr til Vogns med sammenbundne Ben, om Reglerne vedrørende Slagtning alene skulle ramme den professionelle Slagtning, og om paa den anden Side al denne tør indbrages under ensartede Forskrifter, og hvor langt man bør gaa i Bestræbelserne for at værne Gist imod Dyrplageri.

Det vil nu vistnok findes naturligt, at Hovedreglen i Forslagets § 1 har Hensyn til